

Ogólne wytyczne dla Misjonarzy Kombonianów towarzyszących Świeckim Misjonarzom Kombonianom.

Na ostatnim zebraniu kontynentalnym ŚMK w roku 2014 w Gwatemali Komitet Centralny został poproszony o wskazanie ogólnych zaleceń dla Misjonarzy Kombonianów, opiekunów grup ŚMK w każdej Prowincji. W tym sensie mamy nadzieję, że proponowane wytyczne będą pomocne.

W relacji do grup ŚMK.

Ich (tzn. Kombonianów opiekunów – przyp. tłumacza) główna rola polega na promowaniu i wspieraniu wzrostu grupy ŚMK.

Zgodnie z uzgodnieniami powziętymi na międzynarodowym Zebraniu w Maia w 20012:

*„Misjonarze Kombonianie zamierzają towarzyszyć Świeckim MK i wspomagać ich w procesach **formacji, organizacji i samowystarczalności**, mających na celu wzmocnienie tożsamości ŚMK, jako rodziny misyjnej, komboniańskiej i świeckiej w służbie misji.”*

Skoncentrujemy się na tych trzech, głównych aspektach, jako wytycznych w pomocy ŚMK. Jest więc koniecznym zapoznanie się z historią, dokumentami i konkluzjami różnych spotkań i zebrań grup ŚMK (mających miejsce w poszczególnych krajach, na poziomie kontynentalnym i międzykontynentalnym) w celu współpracy z ŚMK we wprowadzaniu w życie podjętych decyzji.

Organizacja

Istnieje konieczność pomocy również, jeśli idzie o aspekty praktyczne związane z organizacją grup ŚMK. W tym sensie jest częścią własnej misji pomóc grupom ŚMK, aby posiadały własną organizację, koordynatora (przewodnika), który ustala wytyczne ruchu ŚMK w danym kraju; krajową grupę koordynatorów, która, wychodząc ze wskazówek danych przez zebranie ogólne, będzie koordynować i podejmie konieczne decyzje dla działalności grupy. Wszystko to przy zachowaniu płynnej komunikacji i współpracy na poziomie międzynarodowym.

Jest też wskazane, jako prowincja, po analizie rzeczywistej sytuacji grupy lokalnej i na bazie uzgodnień międzynarodowych, wypracować plan rozwoju grupy ŚMK ujmujący różne aspekty ważne dla jej działalności i konsolidacji. Zdefiniowanie celów i terminów możliwych do późniejszej ewaluacji, pomaga nam utrzymać adekwatny rytm pracy i ułatwia zmiany towarzyszących nam Kombonianów czy Rad prowincjalnych. Stopień zaangażowania i odpowiedzialność opiekunów będą wzrastać wraz ze wzrostem dojrzałości grupy ŚMK.

W kwestii organizacyjnej jest koniecznym pamiętać o tym, że nie chodzi tutaj o zgromadzenie zakonne i w związku z tym zarządzanie nie może być pojęte według praktyki zakonnej, ale regulowane według praktyki

świeckiej, tak jak to wskazują wnioski różnych zjazdów międzynarodowych dostosowane do sytuacji w poszczególnych krajach.

Obecnie w grupach koordynatorów krajowych uczestniczy jeden Kombonianin. Jego rola zmienia się w zależności od stopnia dojrzałości grupy ŚMK. Jest to działalność w pełni misyjna i komboniańska, w której uznajemy konieczność obecności budującej grupę w fazie początkowej jednocześnie zawsze dbając o to by inicjatywa i odpowiedzialność za grupę należała do samych ŚMK. Chodzi o zdobycie autonomicznych koordynatorów ŚMK, tak by przywództwo i odpowiedzialność były w rękach samych ŚMK, którzy ewentualnie posiadaliby rodzaj grupy doradczej, w której mogliby uczestniczyć Kombonianie i inni członkowie Rodziny Komboniańskiej. Wiemy, że jest tutaj jeszcze długa droga.

Formacja i duchowość

Pomoc w formacji, określonej przez uzgodnienia międzynarodowe i dostosowanej do konkretnych warunków (z etapami i ich celami) jest również zadaniem fundamentalnym.

Ważnym jest, żeby sami ŚMK byli stopniowo obecni i odpowiedzialni za formację kandydatów i członków grupy. Jest czymś fundamentalnym dla przyszłej autonomii grup ŚMK postawić na przygotowanie świeckich formatorów - edukatorów.

Jest rzeczą istotną formować w charyzmie komboniańskim, we wszystkich jego aspektach a szczególnie w tym, co odnosi się do misji *ad Gentes*. Z jednej strony w nowych grupach takim formatorem (edukatorem) byłaby osoba, która mając doświadczenie misyjne, przekaże doświadczenie Instytutu w celu przygotowania nowych osób do wyjazdu oraz stworzy warunki (typu formacyjnego, administracyjnego itp.) konieczne, aby ten wyjazd doszedł do skutku, a później była możliwa reintegracja po powrocie z misji. Z drugiej zaś strony edukator/formator ów podsyca płomień charyzmatu, którym trzeba się dzielić jak w rodzinie, aby ciągle płonął. Podstawowym zadaniem jest zrozumieć fakt, że dzielimy ten sam charyzmat oraz pomagać w jego pełnym odkryciu, odtworzeniu i jego aktualizacji w świetle znaków czasu. Trzeba być świadomym, że świecki wyraz tego charyzmatu jest odmienny w wielu aspektach.

Jest ważnym ułatwienie poznania postaci św. Daniela Comboniego oraz interioryzacja duchowości, która z niego wypływa. Jedynie w ten sposób ruch ŚMK będzie mógł się rozwijać w wierności charyzmatowi. To daje wielkie bogactwo dla całej rodziny, a pomoc we wzroście jego samego z tego, co właściwe świeckim stanowi, bez wątplenia, wielką służbę całej Rodzinie Komboniańskiej, Kościołowi i dzisiejszemu światu.

Samowystarczalność

Formacja i duchowość, o których mówiliśmy wyżej, są czymś podstawowym w trosce o samowystarczalność ruchu ŚMK. Nie możemy jednak zapomnieć o wielkim wyzwaniu niezależności ekonomicznej.

W tej kwestii jest ważnym nie tylko towarzyszenie grupom ŚMK w poszukiwaniu środków ekonomicznych, ale też w pracy i wykorzystaniu doświadczenia Instytutu w tworzeniu struktur i szukaniu środków mających na celu zagwarantować utrzymanie lokalnych grup ŚMK oraz koordynatorów

międzynarodowych, a także tworzyć sieć solidarności między grupami ŚMK na poziomie międzynarodowym. To jest coś, co nie przyjdzie samo, ale potrzebuje wsparcia i formacji samych ŚMK.

W relacji do szczególnego towarzyszenia w powołaniu.

Centralne zadanie Kombonianina opiekuna ma do czynienia z duchowym wzrostem członków grupy ŚMK. Na poziomie międzynarodowym uzgodniono, że jest pożądanym, aby na różnych etapach formacji każdy ŚMK miał swojego opiekuna, co jest absolutnie konieczne w czasie rozpoznawania powołania. W tym czasie, bowiem, jest szczególnie ważna obecność kombonianina, który zapewni wzrost kandydata w charyzmie. Byłoby ważnym dla wspomnianego towarzyszenia, aby grupy ŚMK również formowały część swoich członków dla większej samowystarczalności (mimo, że zawsze należy utrzymać stosunki i współpracę z Instytutem Komboniańskim). Należy mieć na uwadze, że istnieją aspekty, w których sami ŚMK, dobrze uformowani, mogą towarzyszyć z większym doświadczeniem i pożytkiem jak np. w kwestii małżeństw. Poza tym ze swojej świeckiej perspektywy powołania są wielce pomocni w tworzeniu ruchu autentycznie świeckiego.

W relacji do Rady Prowincji.

Kombonianin opiekun ŚMK jest delegowany przez Radę każdej Prowincji. Ta ostatnia ma za zadanie wyznaczenie jednego Kombonianina, opiekuna wszystkich ŚMK przebywających w danej prowincji, tak grupy lokalnej jak i ŚMK pochodzących z innych krajów.

W niektórych krajach mogłoby być więcej Kombonianów zaangażowanych. Jeśli w różnych częściach danego kraju istnieje więcej niż jedna grupa ŚMK, wtedy zwyczajem jest, aby każda taka grupa miała swojego własnego opiekuna komboniańskiego. Współpraca między wszystkimi kombonianami zaangażowanymi jest absolutnie fundamentalna.

Jedną z głównych misji opiekuna jest służyć za pomost między kombonianami należącymi do danej prowincji (poczynając od rady Prowincji) a ŚMK. Nie jest to tylko kwestia przepływu informacji o podjętych uzgodnieniach, ale raczej tworzenia dogodnych warunków współpracy, poznania i uwrażliwiania w temacie specyficznego powołania ŚMK oraz tworzenia więzów, jako jedna Rodzina Komboniańska.

W relacji do koordynacji międzynarodowej.

ŚMK poza lokalną ekipą koordynatorów w każdym kraju, posiadają jeszcze strukturę międzynarodową. Ta ostatnia składa się z Komitetu Kontynentalnego oraz Komitetu Centralnego, którego zadaniem jest koordynacja działań na poziomie międzynarodowym.

Te dwa organy służą ŚMK a co za tym idzie również Kombonianom opiekunom, udzielając im wszelkiej pomocy w towarzyszeniu grupom.

Jest to ciało mieszane, składające się zarówno ze ŚMK jak i MCCJ. Na poziomie kontynentalnym towarzyszy prowincjałowi odpowiedzialnemu z ŚMK na tym kontynencie zaś w Komitecie Centralnym jednemu

Misjonarzowi Kombonianinowi wybranemu w czasie zjazdu międzynarodowego oraz jednemu delegatowi Rady Generalnej MCCJ.

Opiekun komboniański prowincjalny uczestniczy razem z koordynatorem ŚMK w spotkaniach kontynentalnych i międzykontynentalnych ruchu ŚMK.

Opiekun komboniański jest odpowiedzialny za wspieranie komunikacji grup ŚMK na poziomie międzynarodowym oraz zapewnić ze swej strony wypełnienie uzgodnień podjętych na poziomie międzynarodowym.

Podpisał: Komitet centralny ŚMK, w lutym 2015

Ważne dokumenty

Na poziomie międzynarodowym:

- [Wnioski z Zebrania międzynarodowego ŚMK w Maia, grudzień 2012.](#)
- [Dokument o organizacji Komitetu Centralnego i międzynarodowego ruchu ŚMK. Maia, grudzień 2012](#)
- [Dokument końcowy z Zebrania międzynarodowego w Ellwangen w 2016 roku \(English\).](#)

Na poziomie kontynentalnym:

- [Wnioski z III Zebrania ŚMK, Gwatemala 2014 \(English\).](#)
- [Wnioski z II Zebrania ŚMK, Kinshasa, 2014 \(English\).](#)
- [Wnioski z I Zebrania ŚMK, Layibi, 2011 \(English\).](#)
- [Dokument z Granady 2006 – Florencji 2007](#)